

Oddílový znak

Turistický oddíl mládeže Lišáci – Historie

Historie vzniku je skryta v mlhách. Pamětníků ubývá a ti zbývající si moc nepamatují. Ale proslýchá se, že v letech 1967–1968, v čase politického uvolnění, nastalo obnovování Skauta a dalších zakázaných spolků. Po srpnové okupaci v roce 1968 a následné „normalizaci“ došlo k opětovnému zákazu volného spolčování. Ohrožená spolky se před zrušením ukrývaly pod hlavičky organizací povolených. V případě Lišáků to byl azyl v Klubu českých turistů pod hlavičkou Turistického oddílu mládeže.

Lišáci byli součástí Turistického odboru TJ Lokomeochemy, což mělo výhodu režijních jízdenek ČSD a možnost cestovat za turistikou za symbolickou 1 Kčs. Do roku 1989 oddíl patřil pod 1. Pionýrskou skupinu, která soustřeďovala sportovní oddíly a různé kroužky.

Při změně TJ Lokomeochemy na SK Přerov se oddíl osamostatnil a stal se členem Asociace TOM ČR. Vedoucím Lišáků do roku 1983 byl Luboš Kocan /Fontána/ a od té doby až do současnosti Ladislav Župka.

Lišáci se ve své činnosti vždycky snažili o všestrannost:

- Náplní pravidelných schůzek byly především hry a soutěže a výuka turistických znalostí: zásady pohybu v přírodě, práce s mapou, uzlování, orientace, táboření.

- Na hřišti a v tělocvičně jsme se vedle her a soutěží pokoušeli i o základy všemožných tradičních i netradičních sportů (softbal, kriket, ringo, lakros, florbal, petang aj.).

- Na výletech, vycházkách, výpravách a táborech, jejichž nedílnou součástí byly hry a soutěže, jsme se vydávali do všech možných koutů přírody pěšky, na kolech, lyžích i lodích a nabízeli tak dětem možnost seznámení s těmito způsoby pohybu, učili je jejich základům a nabízeli příležitost ke zdokonalování.

- V Turisticko branném závodě jsme v okresních a krajských kolech pravidelně úspěšně bodovali a starší žáci vybojovali v celostátním kole titul Mistrů republiky. Účastnili jsme se turistických pochodů a srazů, závodů v orientačním běhu, odpracovali spoustu hodin při sázení stromků, na cvičných skalách nacvičovali základy horolezecké techniky.

Oddílem prošla spousta členů v několika generacích, od kterých je po letech milé slyšet, že jim oddíl něčím do života přispěl, a že na zážitky a kamarády rádi vzpomínají.

Znak Asociace turistických oddílů mládeže

Stanování na Turistickém srazu v Jeseníku

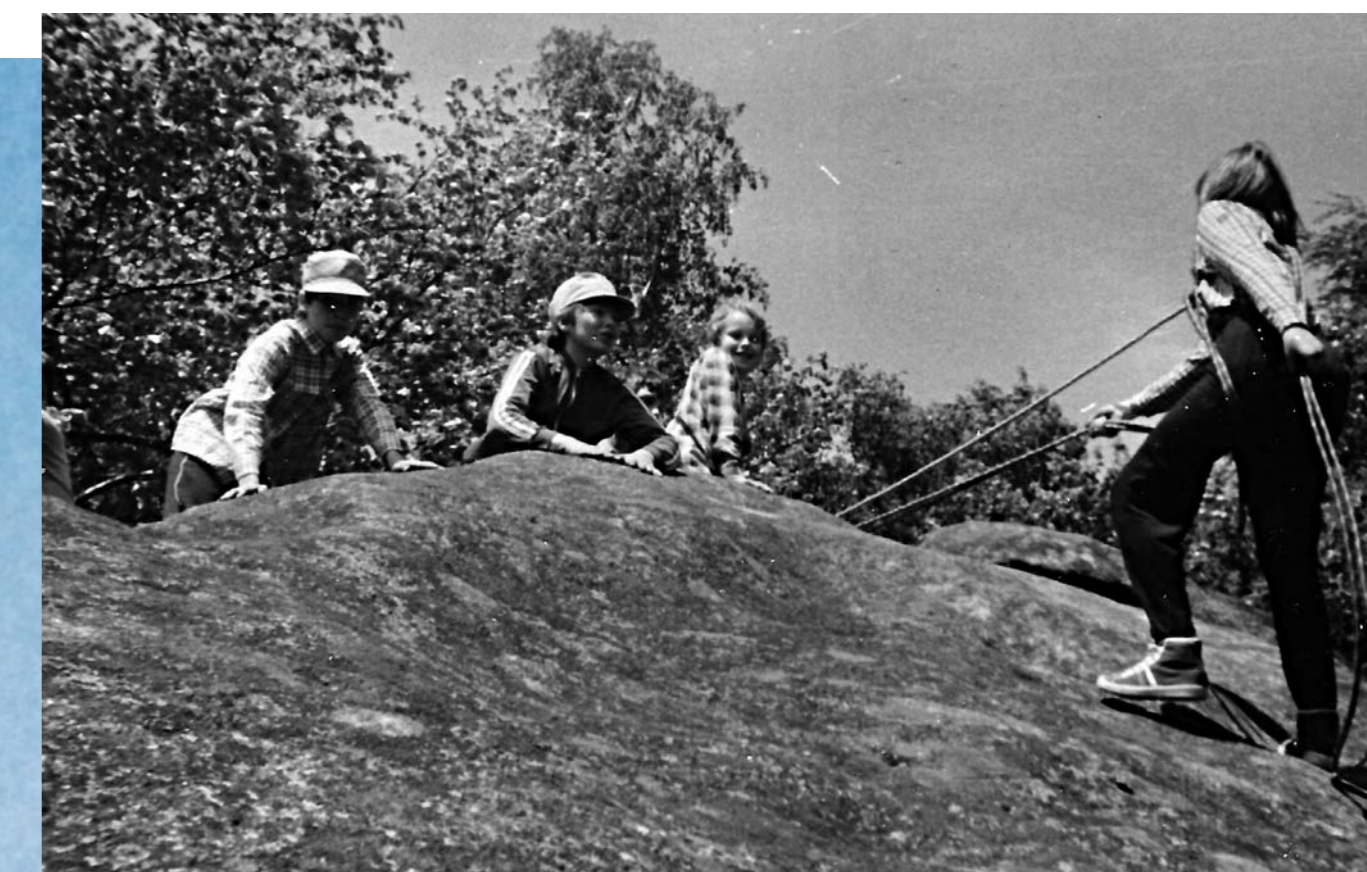
Vyjížďka na běžkách v Beskydech

Puták Vysoké Tatry

Na kole v Luhačovicích

Nácvik slaňování na Skalném

Výšlap na Lysou horu

Vodácký výcvik na Bečvě

Akce pro veřejnost

Velké úsilí věnujeme každoročně pořádání čtyř akcí pro veřejnost: Strašidlácký rej, Pálení čarodějnic, Orizaro pohádkový les a Strašidlácké hrátky. Jsou zaměřené na děti a rodinu a na jejich organizaci se daří dát dohromady díky až 40 ochotných organizátorů z členů oddílů, jejich rodičů a dalších příznivců soustředěných v KHPS = Klub hravých pohádkářů a strašidláků.

Orizaro pohádkovým lesem - putování pohádkami s plněním úkolů

Pálení čarodějnic – slet čarodějnic k rejům, tancům a soutěžím

Strašidlácké hrátky – lampionový pochod za strašidly

Noční strašidlácké aktivity

K těm vedle Miloňáka, stezek odvahy a oblíbených nočních bojovek patří i Noční výsadek, Dyno Tykvoň a Orinoza, z jejichž podhoubí se vyklubaly současné akce pro veřejnost Strašidlácký rej, Pálení čarodějnic a Strašidlácké hrátky.

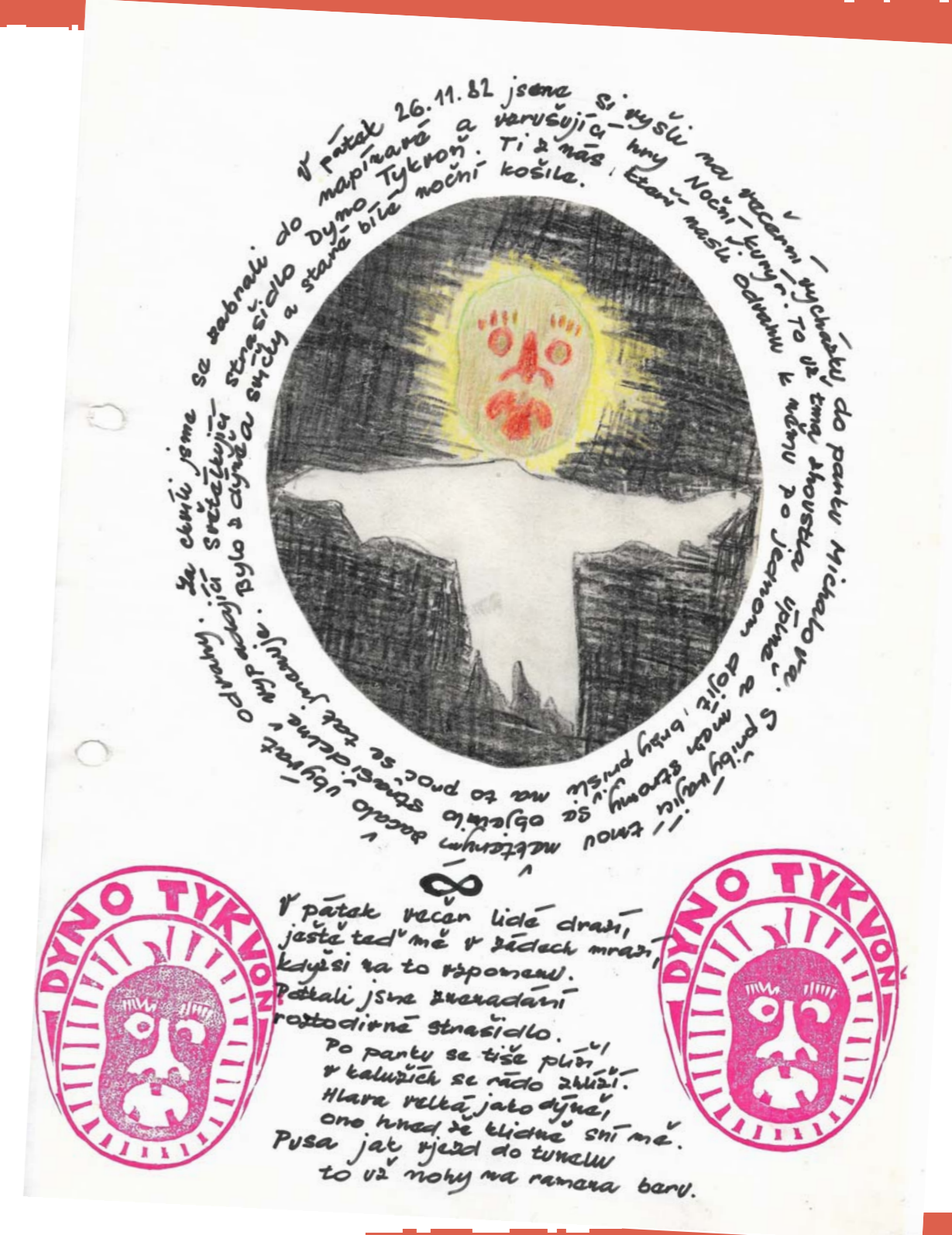

Dyno Tykvoň

Naše oddílové strašidlo Dyno Tykvoň s hlavou vydlabanou z dýně, strašovalo každoročně v podzimních večerech mladší Lišáci v Michalově, na březích Bečvy a v okolí lagun dávno předtím, než se tu začal objevovat jakýsi Halloween. Sloužilo jako cíl při stezkách odvahy; důkazní lístky byly potvrzením o nabytém odvaze a překonaném strachu.

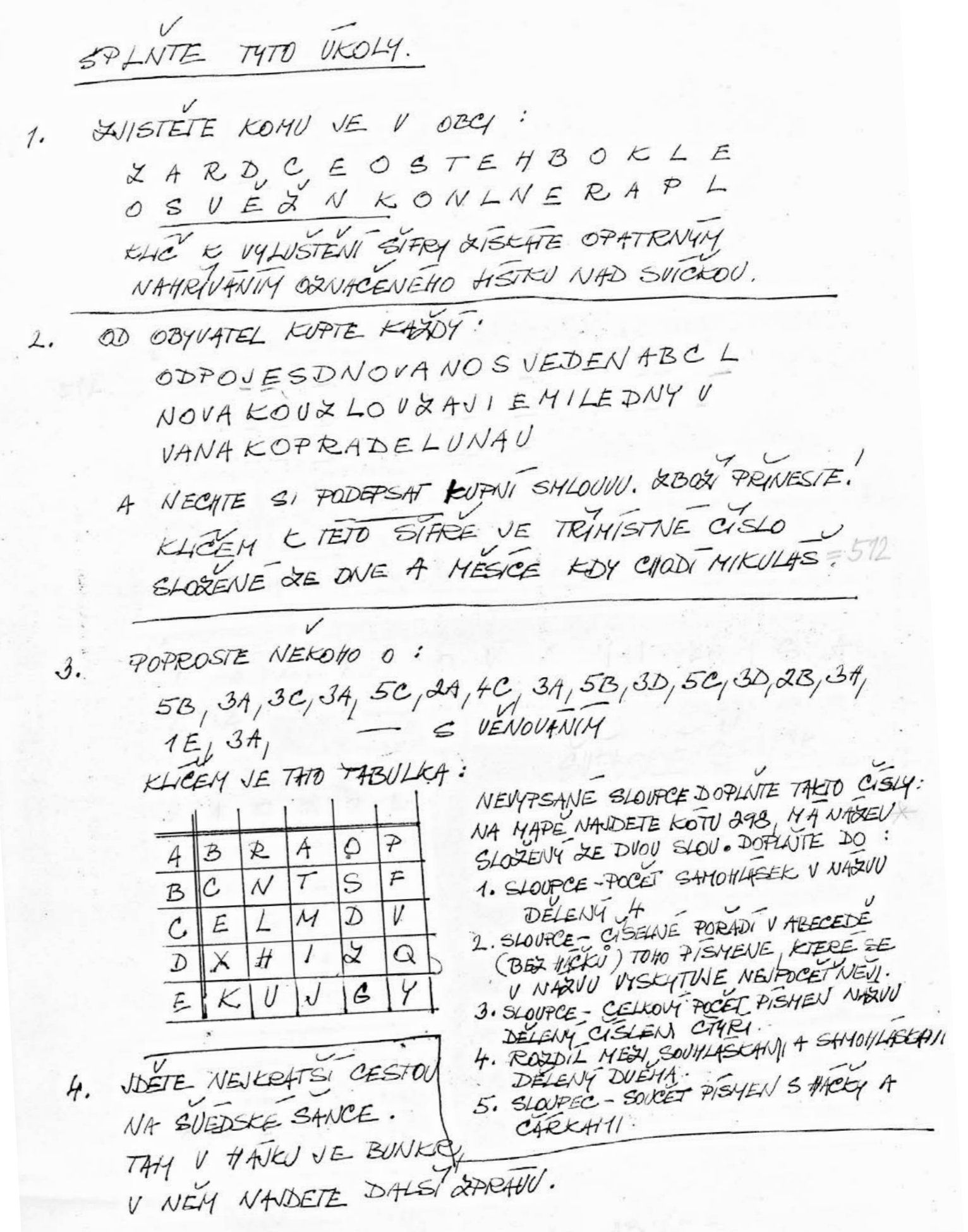
Tykvoňovi kamarádi: Hlávkoštréz Zelný, Bojínek Luční, Listoshoz Šustný, Čabašćák Roštní, Šustoles Hlučný a Bečvoň.

Včera večer lidé draží, ještě teď mě v zádech mraží,
když si na to vzpomenu,
uviděl jsem znenadání v Michalově obludu,
bílé šaty hlava z dýně, skuhrá, huhlá, že hned snímě.

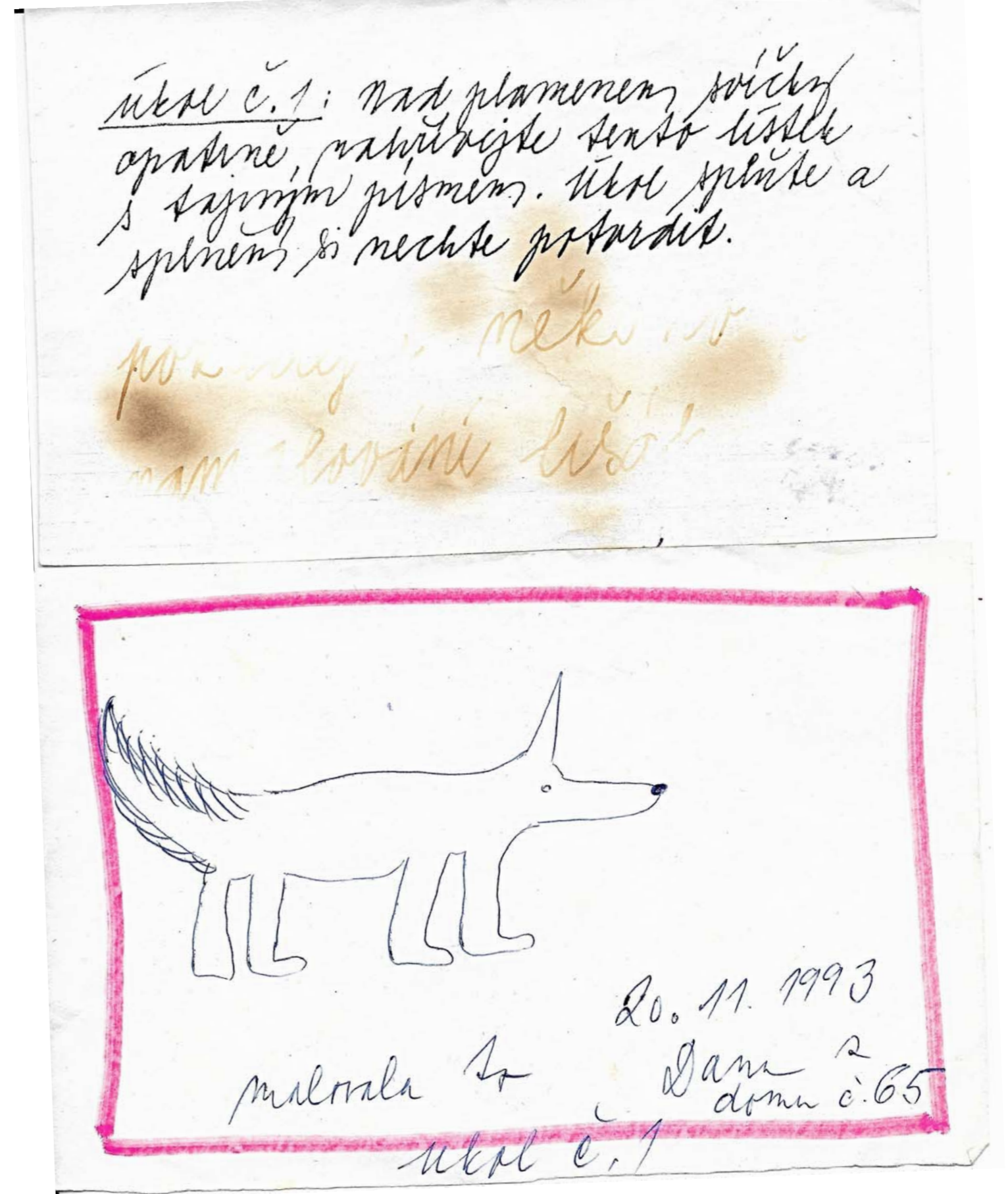
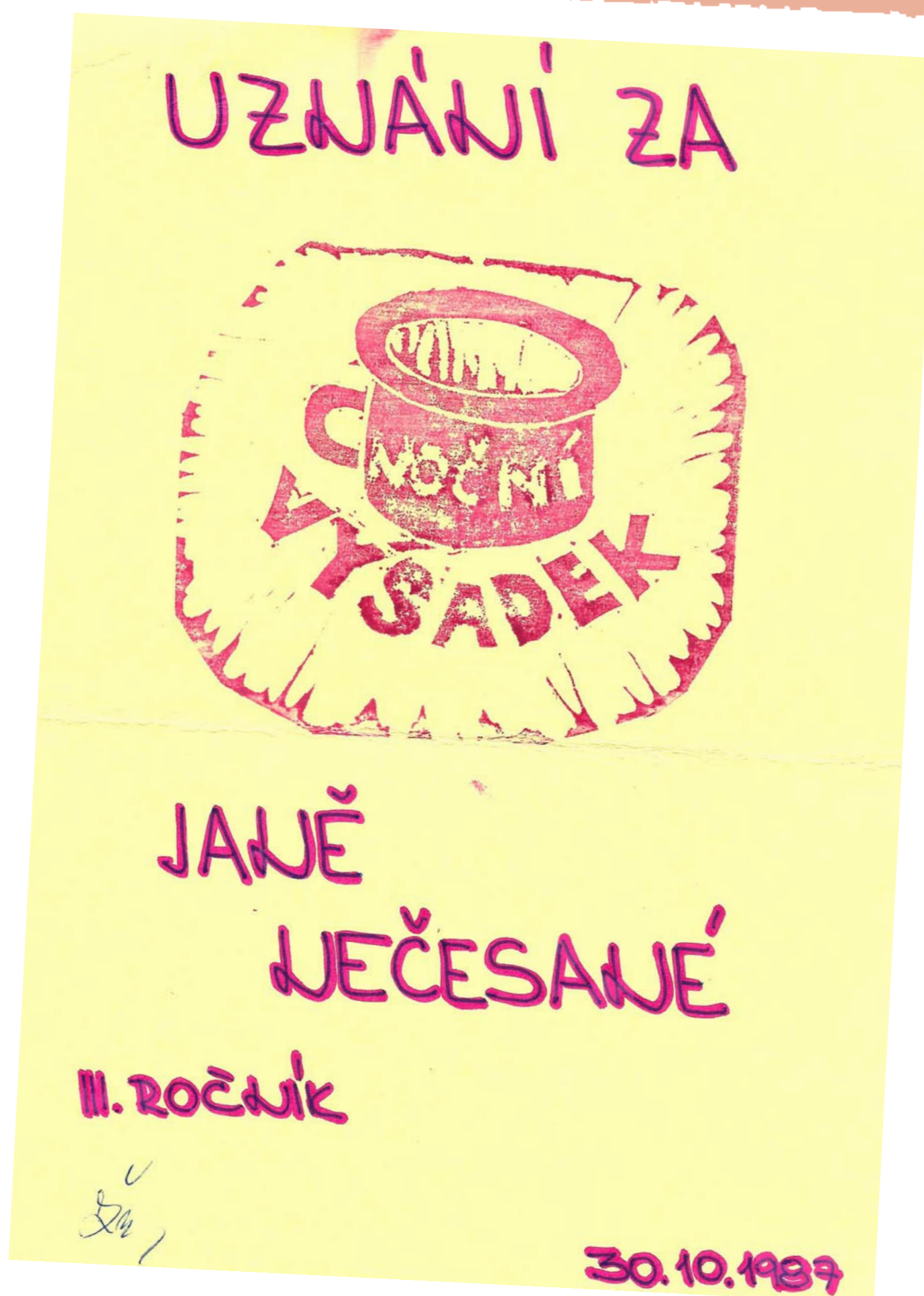
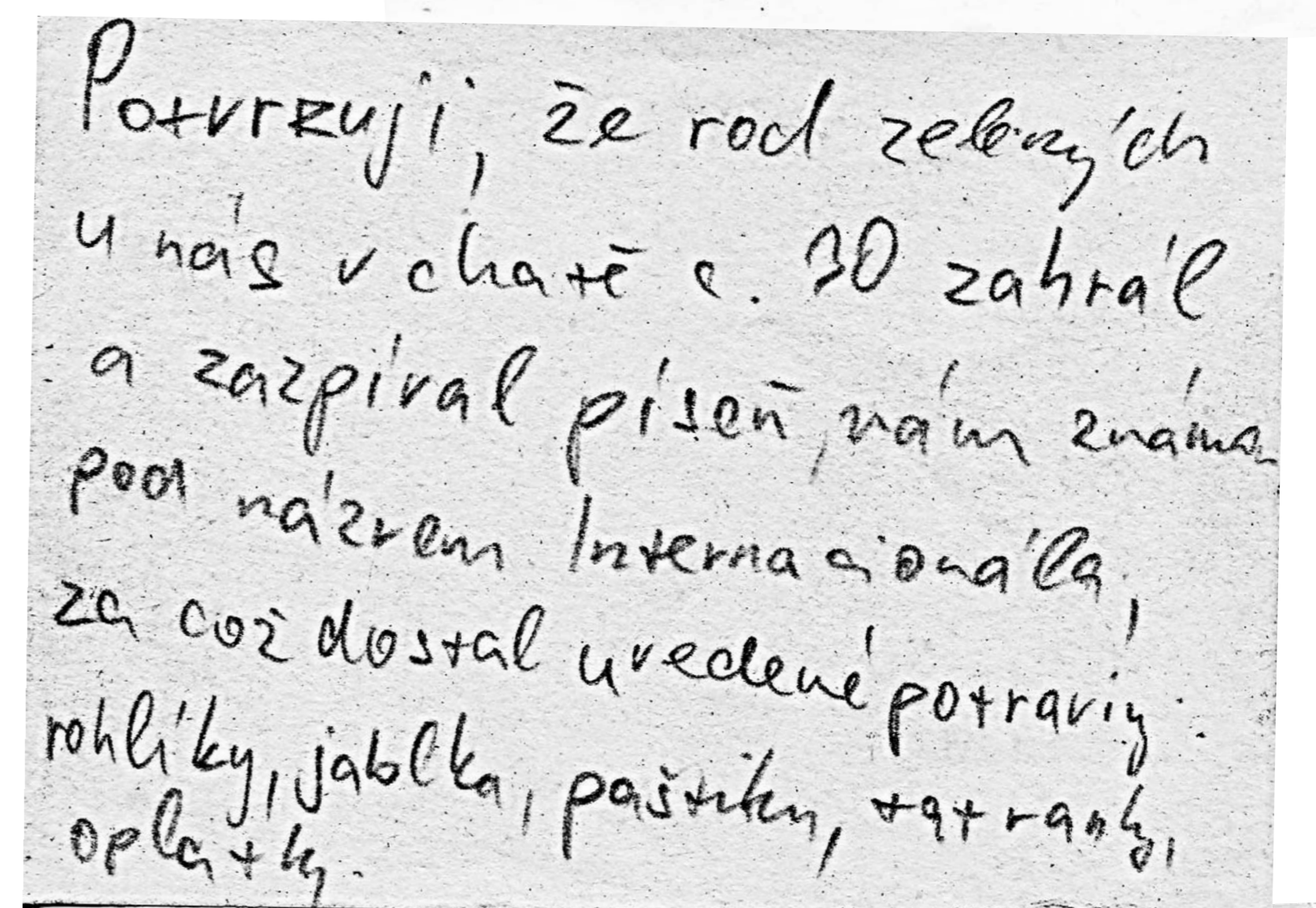
Noční výsadek

K nočnímu výsadek jsou vhodné podzimní dny, kdy se brzy stmívá. Účastníci jsme se výsadekům pořádaných krajem. Autobus projíždí noční krajinou a vysazuje jednotlivé hlídky s úkolem najít cestu do místa ubytování. Vyzkoušeli jsme, zdálo se nám to příliš snadné a rozhodli se vyzkoušet vlastní náročnější verzi. Hlídky 3-4 členné, vedené starším členem, dostaly zalepenou obálku s údajem, do které obce v okolí Přerova mají hromadnou dopravou odjet. Obálka obsahovala potvrzení, že jsou účastníky noční hry, šifrované pokyny s úkoly, zakódovaná informace o cíli a zabezpečený údaj kde je cíl, pro případ, že by se nepodařilo šifry rozluštit. Hlídky jely do různých obcí, nebo jejich částí. Při plnění úkolů bylo nutné kontaktovat obyvatelstvo. Např.: požádat o namalování Lišáka s věnováním, zjistit jakému svatému je zasvěcen kostel, koupit jablko za 1 Kč s podepsanou kupní smlouvou, popřít s kytkou tomu, kdo má právě svátek atd. Pohybovat se za tmy v neznámém prostředí, luštit složité šifrované úkoly, žádat neznámé lidi o pomoc byl velký dobrodružný zážitek. Bývalo i špatné počasí, ale nikdo se neztratil, obyvatelstvo bylo vstřícné a děti kromě lekce ze samostatnosti poznaly, že slušný pozdrav a prosba jsou správným klíčem k získání pomoci od cizích a neznámých lidí.

Opilý výsadek aneb Postesk vedoucího

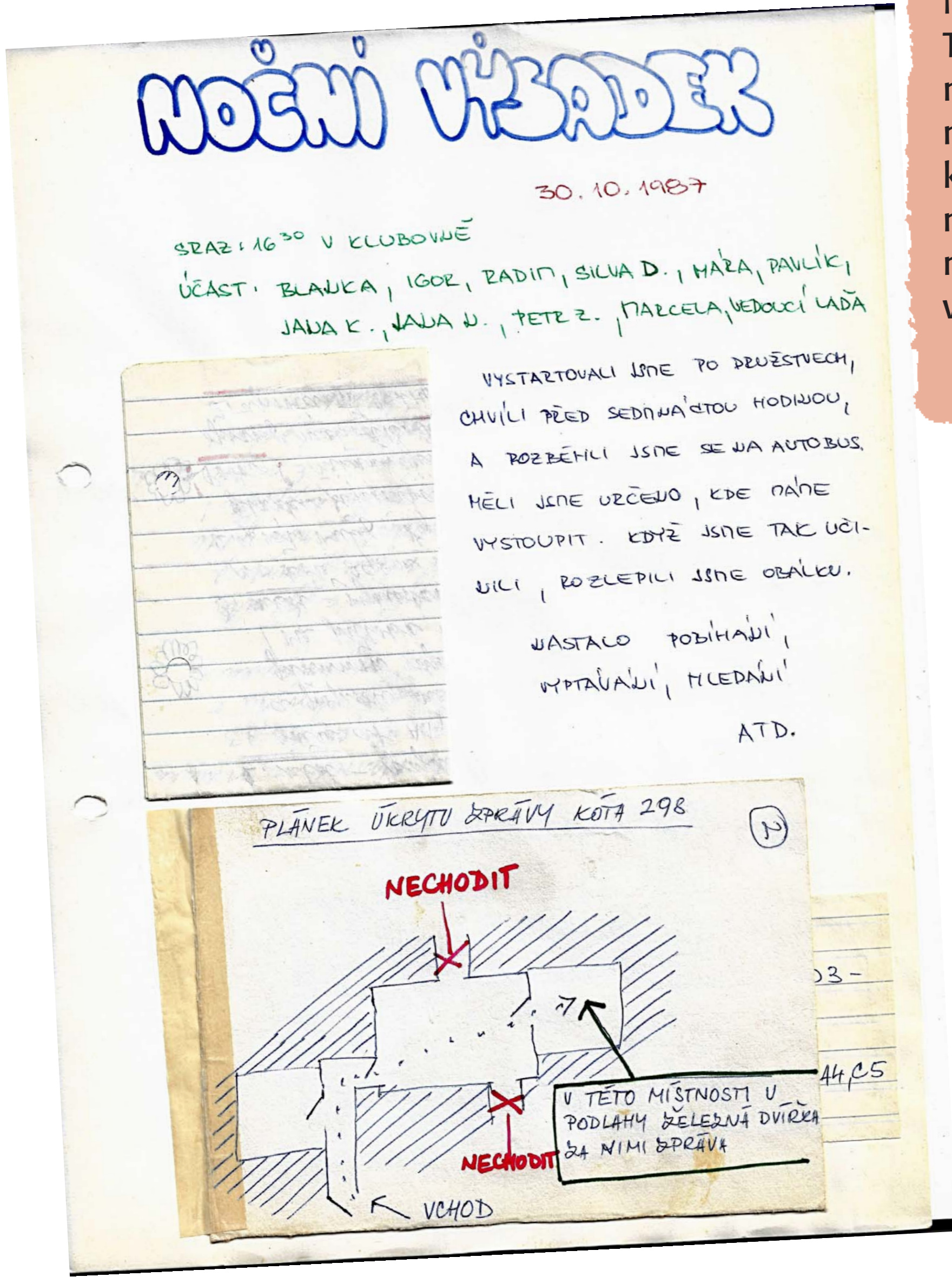
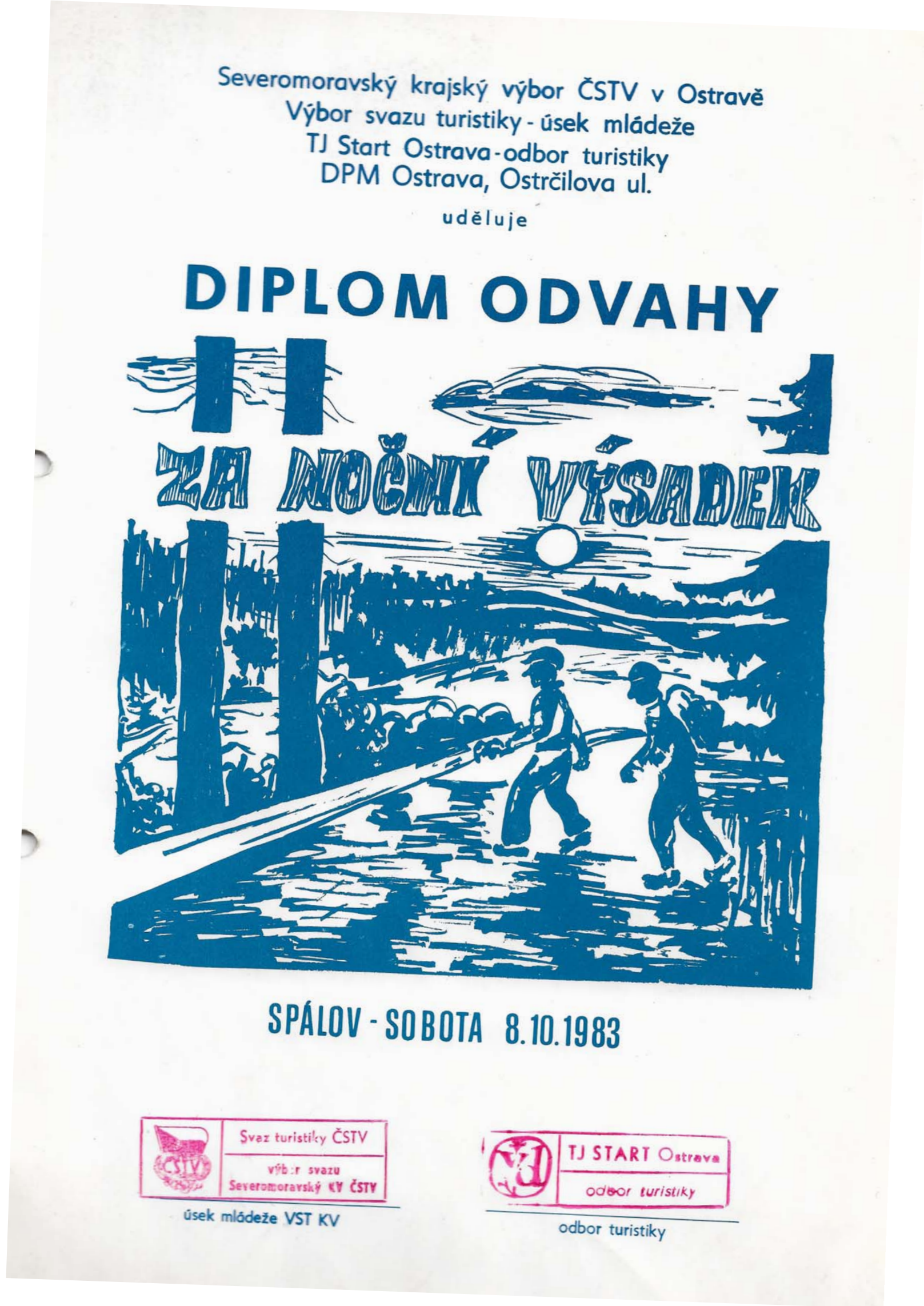
Na který výsadek se v rámci výzvěď přihlásila vedoucí Tomu z Hranic se dvěma dospělými instruktory. Tvořili jednu hlídku a po dojezdu do určené obce luštili šifry ke splnění úkolů. Jeden z úkolů byl: sehnat kytku, najít člověka, který se jmenuje Karel, popřít mu k dnešnímu svátku a přinést o tom potvrzení. K tomu, že se jim úkol podařilo znamenitě splnit, nebylo potřeba žádného potvrzení. Stvrzoval to silný slivovicový odér a jejich nepřilíhší střizlivý stav.

Orinoza

Orinoza = orientační noční závod je určený pro podzimní dny, kdy se brzy stmívá. Na rozlehlé planině, louce, mýtině se jako kontroly rozmístí 5-6 světél, utajeně očíslovaných. Závodníci startují v časových intervalech a jejich úkolem je kontroly oběhnout v číselném pořadí. Závodník běží k některému světlu, ale pokud netrefí hned na světlo č. jedna, musí běžet dál, až najde jedničku. Tam označí startovní průkaz a vrací se pro ověření na start. Pak pokračuje na dvojku, kterou třeba už viděl při hledání jedničky, atd. až k číslu poslednímu. Podle těchto pravidel často o vítězství rozhodne spíš náhoda a štěstí než rychlost. Ale kouzlo závodu spočívá především v dobrodružné noční atmosféře.

ORINOZA

Orizaro

Orizaro – pohádkový les slaví letos 30. výročí. První ročník byl 1. října 1988 na Laguně. Byl inspirován pravidly recesního orientačního závodu, kterému jsme dodali pohádkovou náplň. ORIZARO je vlastně zkratka pro orientační závod rodnin.

Pohádkové kontroly byly rozestavěny v prostoru od Žebračky přes Lagunu, park Michalov až k lávce u loděnice. Rokoly = rodninné kolektivy je podle mapky hledaly a podle číselného pořadí na nich plnily úkoly. Zvítězil Rokol, který to stihl v nejkratší době. Už první ročník se setkal s úspěchem. Jenom recesní pravidla závodu někteří odmítali. Proto jsme v druhém ročníku umožnili i rekreační absolvování v libovolném pořadí kontrol.

Druhý ročník nás zaskočil nečekaným zájmem, až jsme se báli, aby počet návštěvníků nepřekročil průchodnost tratě, ale návštěvnost se ustálila na přijatelném počtu 250–350 návštěvníků.

V dalších letech se počet zájemců o závodění tenčil, až jsme je nakonec zrušili úplně. Zavedení názvu jsme ponechali, a snažili se jeho smysl zamlžovat, aby slovo závod neodrazovalo. Snížená ochota účastníků hledat pohádkové kontroly na tak rozlehlém prostoru nás přiměla prostor Orizara zmenšit na okolí Velké a Malé Laguny.

Začínali jsme s deseti pohádkami. V současné době máme v repertoáru 30 pohádek, které střídáme. Ty atraktivnější jsou pochopitelně uváděny častěji. A držíme se české klasiky, snad jenom Mrazík je výjimkou. Žádné Šmouly a Šreky u nás nepotkáte. Úkoly na nich jsou vymyšlené tak, aby se do jejich plnění musela zapojit celá rodina. A aby byly nejen zábavné, ale i poučné. Děti si při jejich plnění vyzkouší a přiučí celé řadě praktických věcí, které se v životě mohou hodit. Například jak: přikládat v Pekle pod kotel, osvobodit Budulínka, rozveselit Smutnou princeznu, sklízet Velkou řepu, sedat v Perníkové chaloupce na lopatu, budít Líného Honzu, krmit Otesánka, nenechat se chytit Hastrmanem aj. Tolik užitečných věcí neučí ani ta nejvyšší škola s vysokým školným.

Kritickým faktorem Orizara je potřeba značného počtu ochotných a schopných organizátorů (30 - 40), kteří jsou ochotni pro pobavení své, ale hlavně malých i velkých účastníků, se proměnit v pohádkové postavy a věnovat svůj volný čas průběhu, ale i přípravě celé akce. A o takové bývá nouze. Naše oddílové zdroje na to nikdy nestačily. Dokonce ze strachu, že nedáme dohromady dostatek lidí, jsme ve třech letech Orizaro nepořádali. Několik pokusů o spolupráci s dalšími organizacemi nevedly k dobrým koncům. Bylo a je potřeba shánět schopné posily i teď, kde se dá. A to i přesto, že se v poslední době podařilo dát dohromady slušný houf pomocníků, soustředěných v KHPS = Klub hravých strašidláků a pohádkářů. Ale dostat v určenou dobu na jedno místo 40 lidí, kteří mají čas a chuť, není jednoduché a dá to pokaždé pořádnou fušku.

Touto pohádkovou akcí pro malé i velké prošla za 30 ročníků jejího trvání velká spousta spokojených návštěvníků. Mnozí rodiče byli jako děti okouzlení prvními ročníky Orizara a teď přivádějí své vlastní děti, aby se v přírodním prostředí Laguny pobavili, při hledání pohádek protáhli klouby a spojenými silami, důvtipem a smyslem pro humor se snažili plněním pohádkových úkolů pomáhat z nesnázi hrdinům těch neznámějších pohádek.

Babička s dědou hledají pomocníky k vysvození Budulínka

Čerti v pekle jsou líní a proto nutí děti, aby pracovaly za ně

Dědeček a babička potřebují pomocníky k nakrmení Otesánka

Líného Honzu dokážete probudit jen vyšplháním k vysoko zavěšenému zvonku

Pohádka Mrazík - děti Nastěnka pomáhají louskat ořechy pro Marfušu

Honička Hastrmane, Hastrmane chytí si mě

Dědek organizuje brigádníky při sklizni velké řepy

Velká řepa

Znak KHPS = Klub hravých pohádkářů a strašidláků

Recept na pohádkové ORIZARO

Vezme se pár známých pohádek, přidá špetka dobrých nápadů, okoření velkou dávkou legrace a humoru, přidá se houf schopných organizátorů (velmi vzácná přísada), přizdobí kostýmy a maskami a to celé se podává dětem na vhodném místě, nejlépe za slunečného počasí.

Princeznička na bále poztrácela korále její táta mocný král na pomoc děti povolal

Krkonošská pohádka – Trautenberk komanduje Anče a její pomocníky při sušení sena

Králčí z klobouku – Bob a Bobek organizují rozcvičku

U Pyšné princezny musí děti plnit všechny její rozmary

Splněné foto organizátorů po skončení pohádkového lesa

Orizaro – Pohádkovým městem

Pohádky Orizara pohádkovým městem jsou na rozdíl od Pohádkového lesa umístěné v historických zákoutích města Přerova. Kulisami pohádkových kontrol se tak stalo Horní náměstí, zámek, městské hradby a okolní ulice. Orizaro se stěhovalo do města a udělalo ho městem pohádkovým, celkem třikrát. Bylo to v roce 2008, 2010 a 2015. V prvních dvou případech nás k tomu přinutil povodněmi rozbahněný terén okolí Lagun, a potřetí to byla rekonstrukce lávky u tenisu.

Kocourkovští vydali nařízení - každý vyleje do feky kyblík vody, aby se město stalo významným přístavem

Loupežníci pod městskými hradbami kuji nějaké pikle.

Brigádnická pomoc při sklizni velké fepy na nábřeží Bečvy

Podatí se někomu rozveselit Smutnou princeznu.

Rytíř hledá pomocníky na ochranu Princezny před zlým drakem

Závěrečné foto organizátorů pohádkového města

Přehlídková jízda kočárků

Přehlídkovou jízdu kočárků se soutěží o nejlépe pohádkově nazdobený kočárek jsme uspořádali jako součást Orizara. Inspiroval nás k tomu akcí Toulavý kočárek Klub českých turistů.

Princezna a Drak

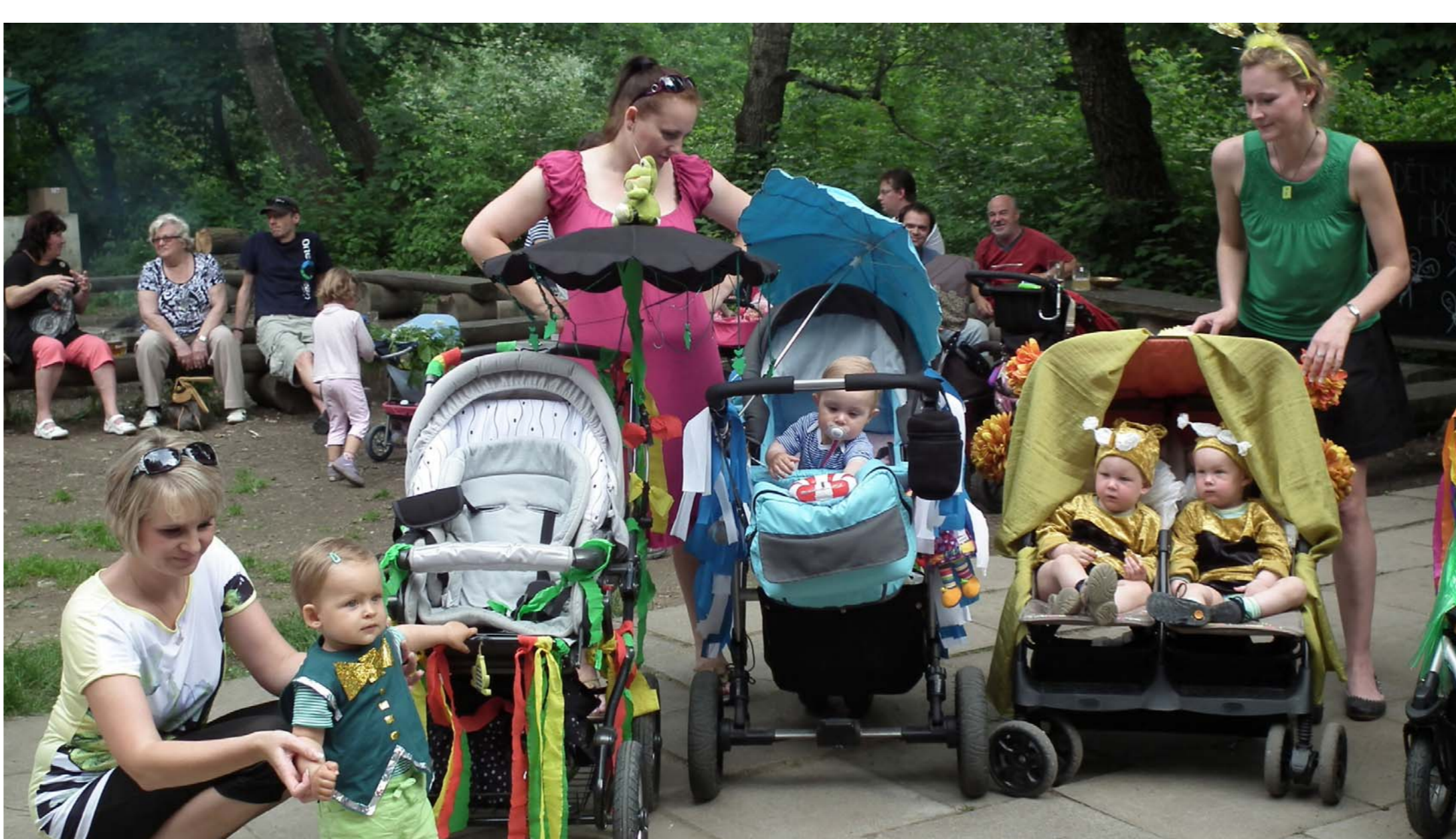
Překvapivě se dostavilo s kočárky poměrně dost rodičů a k vidění byly zajímavé a docela náročné kreace na pohádkové téma. Asi by stálo za to zopakovat přehlídku při letošním 30. ročníku Orizara na podzim.

Sípková princezna s ržéeditelem pohádkového lesa

Sešikování pohádkových kočárků k vyhodnocení soutěže

Jsou tu vodníci, hashrmánci, čmeláčci

Portrét ržéeditele pohádkového lesa

Nepochopení úkolu. Strasti ržéeditele

Strasti ržéeditele Pohádkového lesa bývají trýznivé a jsou násobené tím, že není vhodné je dát najevo. Kolikrát ržéeditel při kontrolách průběhu Orizara nelidsky trpí. Ale není taktické organizátory, tuto vzácnou a nedostatkovou podstatu akce, kritizovat, protože oni by neřádi nemuseli příště přijít vůbec.

Na kontrole se plnil tento úkol: za Bystrozrákého zapsat znaky ze vzdálené tabulky. Kdo není Bystrozráký, musí popojít blíž, zapamatovat si část tabulky, vrátit se ke stolu zapsat atd., až do úplného zaznamenání. Při kontrole ržéeditel zjišťuje, že tabulka je přímo u stolu. Na dotaz „Proč jste ji sem přenesli?“, organizátoři odpovídají „Lidi si stěžovali, že je moc daleko a oni to nemohou přečíst!“

Pálení čarodějnic

Čarodějnický potěr

Diváctvo sleduje průběh soutěže

Finále soutěže o titul Čaronejka zralá05 finalistky soutěže o titul Čaronejka

Finále soutěže Supr čarolet

Letos, nebyť coronakarantény měl být už 12. ročník Pálení čarodějnic, které pořádáme na Laguně ve spolupráci s Baštou u Dokládalu. V minulosti tato tradice v Přerově chyběla a tak místní čarodějnice musely létat na svůj sabat až do Tovačova nebo Dřevohostic. Pálení čarodějnic v Přerově tak nabídlo možnost všem čarodějnicím nelétat tak daleko. Dává to příležitost především čarodějnicím začínajícím, které let na větší vzdálenost ještě nevládají, a také těm letitým, které už to nevládají.

Smyslem akce je oživit tradiční lidový zvyk pálení čarodějnic, vázající se k filipojakubské noci. Zve me malé i velké návštěvníky k aktivní účasti v kostýmech čarodějnic a připravujeme pro ně podvečer plný zábavy. Během tanců a rejų probíhají různé soutěže o čarodějnici nejrychlejší, nejsilnější a nejkrásnější s udělením titulu Čaronejka roku a také soutěž Suprčarolet o nejlepší létající koště.

Programem s čarodějnickými hrami a soutěžemi se snažíme nejen pobavit, ale pokoušíme se přinést i poučení o tradicích, zvycích a pověrách příslušejících k tomuto datu. Náš program končíva symbolickým upálením figuríny čarodějnice. A čas do setmění, před propuknutím závěrečné ohňové show nebo ohňostroje, je možné využít k občerstvení, zaskotačení v čarodiskotéce a nebo opečení špekáčků na ohni.

Finalistky soutěže o titul Čaronejka

Vítězka soutěže Čaronejka roku

ZAKLÍNADLO BABY JAGY

Abrika dabra,
láry, fáry,
kostěná noha,
černá Máry,
Čarujem bouřku,
čarujem sucho,
na čáry stačí
Babeků ucho.
Na čáry stačí
čertí rohy,
dva zuby draží,
muří nohy.
Čarujem, čarujem,
máme hůlku -
někdo má malou,
někdo hůlku.
Enyky, benyky
hadí jed,
mávneme hůlkou
naposledy:
Ať je tu pítí,
jídlá ranec,
ať je tu hudba,
divoký tanec!

Zaklínadlo Baby Jagy

Organizační čaropaličský tým

Přiletěly čarodějnice zralé i učnice malé

Soutěž v přibližování zábic a krysích mazlíčků

Štafetový slalomový závody v letu na koštěti

Recept na mast,

kterou se natírají čarodějnice, aby mohly létat. Recept pochází z kouzelné knihy Magia Naturalia z roku 1650:

Vezmi tuk z nevinného hochy, vraž do toho přiměřeně oměj, aloe, durban, rulík, hadí jed, topolový list a kadidlo. O půlnoci za úplňku vytvoř správným žiháním, sublimací a permutací kouzelnou mast. Tou se namaž, sedni na koště a leť.

Už vzplanul očistný filipojakubský oheň

Ohňová show – noční motýl

Závěrečná ohňová show skupiny Markus M